

החניכה של אורנה פורת, הנערה המארוקאית שביתה במעלות, היחה בין

הנבחרות לקורס של אחד מראשי הפנטומימה בפריס

ער מעיירות-פיתוח. "כולנו היינו באותה נקודת-זינוק, ובעיית של התאקלמות לא היו לי. אף פעם לא הרגשתי צברית ועד היום אני לא יודעת בדיוק מהו המושג ומה אני. זה קצת מוזר, אבל זה ככה. מרוקו זו ארץ ערבית שהיתה החת השני פעה צרפתית. גדלתי בחוף סביבה ערבית, וחונכתי על השפה. התרבות והסיפורות הן צרפתיים. השתלבותי בשני הדברים כאחד, ומאז שהגעתי ארצה קשה לומר שקיבלתי את האופי הצברי, באיזהו מקום אני מר-גישה שונה. זה שוני שאף פעם לא הפ-ריע לי לעשות דברים."

הג'וק

★ של המישחק

מיקומה של הפנימייה בעין-כרם, אחד האזורים היפים ביותר של ירושלים, ואירגונה המשופע בחוגים שונים, כגון מוסיקה, ריקוד ודרמה, היו את הן בסיס להתפתחותה האמנותית והאישית. עד מהרה דרך כוכבה בחוג הדלמתי כששיחקה את חנה סנש וקיבלה מקום ראשון בפסטיבל דרמה לנוער, שנערך בירושלים בהיותה בת 16. "בגיל הזה אין בעיות של הודעות. לא ידעתי מה זה מישחק, ומה שעשיתי היה לגמרי אינסטינקטיבי", נזכרת מלי בשמץ של געגור עים.

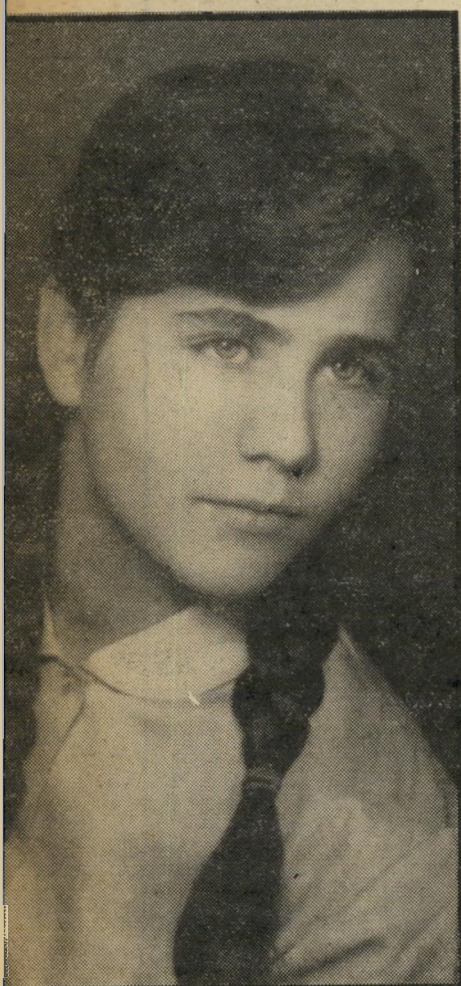
מלבד ההצגות שנטלה בהן חלק לא מבוסס, נהגה גם לקרוא שירים לפי בחירתה בארוחות הערב של ערביי-שישי. מקץ ארבע שנים של תיכון התגייסה לציבא ושירתה בחיל-רפואה, תחילה כלברי-רנטית, ומאוחר יותר כאסיסטנטית לרופא-שיניים בחיפה ובבית-שאן. במשך כל אותה תקופה לא נרפאה מה-

ראש

גדר ישראלי

בפיאריס

ג'וק של המישחק, שהתחל בה ונתי רבה. כאשר סיממה את השירות הצבאי נבחרה בבית-הספר למישחק בית-צבי של ברמת-גן, קיבלה מליגת-לימודים, ועד מהרה נמנתה על התלמידים ש"השתייכו למקצוע". עוד בהצגת הסיום של השנה השלישית נחטפה על-ידי אורנה פורת לתיאטרון לנוער שבראשותה, עברה מיבחו אצל הבמאי יוסף מילוא, ושיחקה בתעלולי-אספקן למוליקר, לצידו של גדי גיל. כאן ראתה כי טוב, ושהתה חמש שנים כשי היא מתגלגלת יום יום באזורי הארץ הן קרובים והרחוקים, ומציגה את כישרונה במיבחר תפקידים מגוון. ההצגות האחרות עליה ביותר היו אווד-השלג לפול גליקו, בבימויה של אליזבט גורי, מנהלת

במעלות מתגוררת מישפחתה של מלי, הלומדת היום בפאריס, מאז שעלתה ארצה ממרוקו.

לפאריס הגיעה כשמאחוריה ניר-סיון בתיאטרון לנוער. פרנסוואה ראש גור היונה ציון-דרדך חשוב.

מ אז שאני זוכרת את עצמי, בן של אמא ממרוקו, עשיתי הצגות. הייתי קמה, עולה על הספסל ומדקלמת שירה. מאוחר יותר, בבית-הספר היסודי, נהגו להעביר אותי מכיתה לכיתה כדי לדקלם את השיר המסוים שנלמד באותה כיתה. מספר השחקניות מלי סיסו, המשי-חלמת מזה שנה בפאריס, בבית-הספר לתיאטרון, תנועה ופנטומימה, מן המפורסמים בעולם. זהו בית ספרו של ג'אק לקוק, שהוא אחד מגדולי הפנטומימה של פאריס, ומי שהיה במשך שנים שותפו לבמה של מרסל מרסו.

מלי בת ה-31 הגיעה לפאריס כשמאחוריה עבר נכבד בתיאטרון לנוער של אורי-נה פורת, הצליחה לעבור לשנה השנייה בבית-הספר, ולהימנות בין 30 שחקנים מתוך 130 שלמדו בשנה הראשונה.

"קשה לומר מה אעשה אם יציעו לי לשחק כאן, אבל אני יכולה לומר בביטחון שאני פה לתקופה זמנית בלבד, מספר פרת מלי קטנת-הקומה ובעלת ההופעה הילידית, היא יורקת אש מעיניה הכחולות והגדולות כשהיא מדברת על הארץ. "המי

קום היחיד שאני רוצה לחיות בו, למרות כל הבעיות, זה בארץ. ולו רק בגלל הן תחושה של החופש; חופש במובן מיסטי, שקשה לי להגדירו; היא מתוודה. כדבר ריה מנשבת רוח קרירה לתוך הלך-הרוח החם והקודר של הישראלי המצוי, שחלור-מות-ירידה ורודים פוקדים אותו עתה יור-תר מתמיד.

בת 12 היתה כשעלתה לארץ עם הוריה ואחיה הגדול, מעיר הולדתה פז שבמרוקו, ונקלטה ללא קושי בכיתה ו' בעיירת-הפני-תוח מעלות. כשסיימה בית-ספר יסודי עבר רה לפנימייה למחוננים בירושלים. "כי לא היה בית-ספר תיכון במעלות", היא מחייכת בת בצניעות. לפנימייה כרחית שבירושלים הגיע נור